

Curriculum Vitae

Malíř a restaurátor Petr Bareš se narodil v Praze dne 11. 8. 1937. V letech 1952-1956 navštěvoval Výtvarnou školu v Praze na Vinohradech, kde byl jeho profesorem významný pedagog malíř Zdeněk Balaš. Po ukončení střední výtvarné školy pokračoval od roku 1956 ve studiu na Akademii výtvarných umění v Praze v ateliérech profesorů Vladimíra Sychry, Vlastimila Rady a v restaurátorském ateliéru profesora Bohuslava Slánského. Po absolutoriu v roce 1962 se začal vedle volné malířské tvorby především věnovat restaurování malířských děl a polychromovaných plastik. Byl členem restaurátorské Skupiny 66, s níž také v 60. letech podvkrát

vystavoval vlastní tvorbu (v Kutné Hoře a v Liberci). Na počátku 90. let se stal členem Asociace restaurátorů a členem Asociace výtvarných umělců. K problematice restaurování napsal bezpočet restaurátorských zpráv; spolu se svým dlouholetým spolupracovníkem a přítelem, malířem a restaurátorem Jiřím Brodským publikoval k technologickým otázkám restaurování nástěnných maleb několik studií (in: *Technologia Artis* 1, 1991; *Technologia Artis* 3, 1993; *Průzkumy památek* 2006, roč. III) a proslavil přednášky. Kolektivních výstav (povětšinou restaurátorského umění) se účastní od roku 1966. Samostatně svou volnou tvorbu vystavuje od roku 2006.

Petr Bareš, Orant, 2015, akvarel na papíře

*II. patro Kolowratského zámku
v Rychnově nad Kněžnou*

Vernisáž 29. 4. 2016 v 17 h

Výstavu uvede ak. mal. Karolína Pirklová

V hudebním programu vystoupí
smyčcový soubor Orecchie piccole
(ZUŠ Rychnov nad Kněžnou)

Logo Orlické galerie a písmo © Iveta Hostašová

Orlická galerie

Muzeum a galerie Orlických hor
v Rychnově nad Kněžnou

otevřeno denně mimo pondělí
9–13 h a 14–17 h
v dubnu do 16 h

tel. +420 494 534 015
e-mail: galerie@moh.cz
www.moh.cz

Akvarely 2015
Petr Bareš

30. 4. - 19. 6. 2016

Cestou spontánní tvořivosti

Se jménem malíře Petra Bareše si většina znalců výtvarného umění bleskově vybaví jeho dlouholetou, úspěšně vedenou restaurátorskou aktivitu, četné závěsné obrazy a nástěnné malby z nejrůznějších uměleckých epoch, jimž dopomohl k navrácení někdejších kvalit. Málokdo ale ví, že Petr Bareš se také věnoval a v současnosti stále intenzivněji věnuje vlastnímu dílu. Je tomu proto, že jeho volná tvorba zůstávala až do nedávné doby dobře skryta. Znal jí jen úzký okruh přátel a nejbližší rodina a pak ti, kdo přišli do jeho podkrovního ateliéru na chalupě v Mikulášovicích. Zde, dalek starostí a restaurátorských povinností, v krásné přírodě a v poklidné atmosféře volných dnů se v poslední době plně oddává své práci. Vzniká nyní paralelně s restaurováním a v souladu s ním, neboť i ono přináší umělci cenné a nečekané prožitky tvůrčího uspokojení. K rozhodnutí věnovat se restaurování dospěl Petr Bareš za studia na Akademii výtvarných umění (1956-1962), v malířském ateliéru Vlastimila Rady, jehož vedení jej neuspokojovalo. Dokázal v něm setrvat pouze jeden rok. Přestup do ateliéru Bohuslava Slánského v roce 1959 byl, jak po letech vzpomíná, šťastnou volbou. Dychtivost po poznání malířského umění a jeho tajemství zde konečně získávala potřebné uspokojení. Na své si bezesporu přicházel i Barešův vztah k malířské hmotě - k jejím tvárným a estetickým možnostem. Dokázal jej záhy zhodnotit v materiálových strukturách, jak dokládají některé jeho abstrakce z šedesátých let, kombinující malířskou hmotu s nejrůznějšími materiály: písek, popel, textilie a zteřelé papíry nevyjímaje, a stmelující je do znakových konfigurací. Některé z těchto prací také vystavil na výstavách restaurátorské Skupiny 66 v Kutné Hoře (1966) a v Liberci (1968).

Následně desetiletí - možná i v důsledku situace někdejší doby - proměnilo dobrodružství spojené s destrukcí barevných hmot a s metodou asambláže v požadavek harmonie

a čistoty barev. Abstraktní vyjádření si však jeho práce i nadále ponechaly. Rovněž neiluzivní pojetí malby se stalo trvalou devizou. Pouze tvarosloví plošně koncipovaných znaků začalo nabývat konkrétnější podobu: někdy geometrickou, jindy bio- nebo zoolomorfní. Převažovala hladká temperová malba, která v sobě ale nezapřela zkušenost restaurátora. Věnoval se jejím různým modifikacím, využíval i systémů starých technik gotického umění, jak ukazuje použití plátkového zlata, jímž dociloval větší zářivosti barev a abstraktním kompozicím dodával potřebnou svěžest. Tíživost normalizační doby zasáhla tehdy i do jeho tvorby. Přinutila jej na určitý čas se jí vzdát. Pauza se však protáhla na dlouhých dvacet let. K malbě se Petr Bareš začal systematictěji navracet až po roce 1998, kdy pominulo údobí obtížného sebehledání a utváření výraziva. Bylo zapotřebí najít takový systém, který by odpovídal okamžité inspiraci a zahrnoval v sobě prožitek volnosti. Stala se jím, jak ukazují současné Barešovy malby, spontánní improvizace, podmíněná volnými asociacemi reagujícími na tvarovou i barevnou skladbu výchozího prvku. Tato volnost však platí, jak shledáváme, jen do určité míry. Respektována jsou totiž estetická pravidla vzájemných tvarových a barevných vztahů, harmonických i záměrně kontrastních, jimiž se vznikající konfigurace řídí.

Bezprostřednost této „hry“, probíhající v prostoru a v ploše, skýtá umělci v tomto směru jedinečnou možnost jak vyjádřit podstatné: prožitek svobodnosti a opojné radosti z tvorby. Pohybový moment, jež tento proces obsahuje, je všudypřítomný a výrazně charakterizuje současnou Barešovu tvorbu. Nesou ho křivky linií definující plošné abstraktní tvary, utváří a vnitřně dynamizuje jejich bizarní skladebnost i výsledné konfigurace. Barešovy obrazy jsou v tomto ohledu studnicí elánu, humoru a fantazie. Vznikají v plném citovém nasazení a utvrzují nás, že malba se pro něho stala nejen nutností, ale i základním smyslem jeho života.

Mahulena Nešlehová

